

KELKİT ve REŞADİYE ile SONA DOĞRU

Bu izlenimlere ait notlarda kullanılmak üzere fotoğraf seçerken son derece zorlanıyoruz. Binlerce karelik görüntü arasından ve daha önemlisi her birinin hafızamızdaki derin izlerinin içinden birkaç fotoğraf ayıklamaya çalışmak tam bir eziyet. Hangisini seçsek, diğeri aklımızda kalıyor, sanki seçmediğimize haksızlık ediyormuşuz gibi geliyor. Sizlerin de bu çocuklara dokunmanızı, onlarla yaşadığımız bu anları paylaşmanızı öylesine arzuluyoruz ki, bunu yakalamaya yönelik çabalarımız çok yetersiz kalıyor. Ancak bir tutam görüntü ve duyguyu aktarabiliyoruz. Bize yetmiyor, ya size?

Bayburt'tan çıkışımız çocukların erkenden kalkıp bizi uğurlamak istemeleri nedeni ile yine olay oldu. Serin havaya ve atıştıran yağmura rağmen bir çoğu pijamalarıyla bahçeye akın edip "sevgili abi ve ablaları"nı öperek ve sarılarak uğurladılar. Bir o kadarı da camlardan sarkarak bağıyor ve "yolumuzun açık olmasını" diliyor ve "bizleri ne kadar çok sevdiklerini" haykırıyorlardı.. Bu ayrılık sahneleri maalesef bu programın en zor anlarını oluşturmaya devam ediyor.

Yolumuz Bayburt'tan Kelkit yönüne doğruydı. Sisli tepeler arasından Kelkit'e vardık. **Gümüşhane Kelkit 75. Yıl İMKB YİBO** ve konuk okul **Kelkit YİBO**'dan sevgili kardeşlerimizle buluşmak için acele ediyorduk. İki okulun öğrencileri birleşince tüm haftanın en yoğun katılımlı programı gerçekleşmiş oldu. Her zamanki sorgulayan meraklı gözler, en yalın sevinçler ve oluşan sevgi bağları burada da bizi sarıp sarmaladı.

Ertesi gün gerçekleşecek olan Tokat, Reşadiye yolculuğunun yaklaşık 4 saat sürmesi beklendiği için zaman kazanmak amacıyla gece konaklama planında değişiklik yapılarak programının tamamlanmasını takiben yola çıkılması kararlaştırıldı. Bu hem gönüllülerimizde hem de çocuklarda büyük bir üzüntü yarattı. Hepsi de gece birlikte kalınacağı için ne hayaller kurmuştu oysa ki... Gece yatakhanelerde anlatılacak öyküleri ve geleceğe dair birlikte yapacakları sohbetleri ileride tekrar görüştüklerinde gerçekleştirmek için verilen karşılıklı sözler ile yine yollara döküldük gece karanlığında... Burada ister istemez "gitmelisin yolcu..." diye başlayan Tagore'un dizeleri düşüyor aklımıza, evet her şeye rağmen gitmeliyiz. Yeni okullar, yeni yürekler, yeni ateşler için.

Bozuk yollar ile cebeleşerek gece yarısını geçerek vardığımız Reşadiye'de Müdire Derya Hanım'ın bizleri karşılaması ve okula dek eşlik etmesi neden buralara dek geldiğimizi bir kez daha hatırlamamıza neden oldu. Burada da herkes, ama herkes, bizim için seferber olmuştu. Çocuklar bizi

beklerken uyumuş ancak yöneticiler hazırlıkları tamamlayarak bizi yol boyu telefonları ile takip ederek destek vermiş ve tertemiz yataklarımızı hazır ederek, bize “iyi geceler” deyip yatırınca dek de başımızdan eksik olmamışlardı. Daha ne istenebilirdi ki?

Bugün sabah projenin 13. Günü için **Reşadiye İMKB YİBO**'da kalktığımızda öğrenciler de kahvaltı için bizi bekliyorlardı. Çoğunluğu bu hafta sonu evci çıkmayarak bizi beklemiş, ev ve aile özlemlerine rağmen bizimle birlikte olmayı tercih etmişti. Hep birlikte yapılan kahvaltıdan sonra hemen yine gün boyu süren keyifli etkinliklere başlandı. Onlara bugün boşuna okulda kalmadıklarını hissettirmek için herkes canla başla seferber olmuştu. Gece etkinlikleri ve sonrası yarınki son durağımız olan Tokat Erbaa'dan sizlere ulaşacak.

Hepinize sevgilerle..

İLKYAR

www.ilkyar.org.tr ilkyar@ilkyar.org.tr .... orda bir YİBO var ...